

Copenhaguen no acaba d'emetre el senyal que el món necessita

Ara fa dos anys a la reunió de Bali (COP 13) de desembre de 2007, tots els països van decidir avançar vers una nova orientació que havia de cristal·litzar en un nou acord a llarg termini per fer front al canvi climàtic. El desembre de 2008 a Poznan (COP 14), es va aprovar el Pla de treball. I, el novembre de 2009, vam tenir a Barcelona (*BCN Climate Change Talks*) l'última de les reunions preparatòries abans de la Cimera de Copenhaguen que **havia de ser la culminació i el punt d'inflexió** cap a una nova orientació del desenvolupament tant dels països rics com dels menys rics i pobres, i permetria fer front així als grans reptes que el canvi climàtic planteja en tots els vessants: ambiental, social, econòmic, ètic i de seguretat.

Un cop finalitzada la Cimera de Copenhaguen i vistos els resultats, cal reconèixer que **l'Acord de Copenhaguen assolit finalment no materialitza ni el treball, ni el lideratge, ni els esforços en matèria de canvi climàtic, en especial per part de la Unió Europea**. És per aquest motiu que l'Acord assolit finalment a Copenhaguen la matinada del dissabte 19 de desembre és considerat **insuficient** pel Govern de Catalunya, tant en relació amb el seu contingut com pel que fa al seu caràcter no vinculant.

Ara bé, l'Acord conté aspectes que permeten seguir treballant en la direcció correcta:

- **És el primer document que compta amb el suport de tots els països grans emissors.** Per primera vegada, els països que no han signat el Protocol de Kyoto reconeixen el canvi climàtic com a un problema universal. Els industrialitzats accepten que cal fixar objectius de reducció i els emergents que han de dissenyar accions per atenuar el seu ritme de creixement d'emissions.
- **S'accepta el llindar dels 2º C com un objectiu a mitjà termini.** Si bé, malauradament, no es fixen xifres concretes de reducció a mitjà termini, s'acorda la necessitat de contenir l'augment de temperatura per sota dels 2º C, i es deixa la porta oberta a una eventual revisió futura cap als 1,5º C. És important en aquest context indicar que l'acceptació dels 2º C és un reconeixement implícit a les conclusions i el treball dels científics en aquest camp, i, per tant, l'acceptació del canvi climàtic com un perill real.
- **S'estableix un mecanisme de finançament per a la mitigació i l'adaptació als països en desenvolupament.** En el capítol del finançament, l'acord inclou el compromís d'un fons de 30.000 milions de dòlars per al trienni 2010-2012 destinat a la mitigació i adaptació en els països pobres, i la voluntat de mobilitzar 100.000 milions de dòlars per a accions de mitigació per al 2020. La manera de fer-ho es deixa oberta.
- **La verificació de la reducció d'emissions és necessària.** Tot i que la redacció és molt ambigua, cal destacar-ne que els països en desenvolupament han acceptat la

necessitat d'establir mecanismes transparents en relació amb la informació sobre el mesurament i els inventaris de les emissions i les reduccions compromeses.

Tanmateix, l'Acord no estableix un futur tractat postKyoto, ni objectius de reducció per a l'any 2020 o per a l'any 2050 que evitin els impactes negatius del canvi climàtic, ni tampoc estableix l'any a partir del qual les emissions globals s'han de començar a reduir. En aquest punt, l'Acord únicament estableix un mecanisme d'informació pel qual els països desenvolupats, abans del 31 de gener de 2010, informaran sobre els seus plans de reducció per a l'any 2020, els quals, ara per ara, sumen un valor per sota del 25%-40% establert pel GIECC (en anglès, IPCC) com a necessari.

En definitiva, Copenhaguen, de ser el punt d'inflexió i de llançament d'una nova manera d'entendre el desenvolupament econòmic, esdevé un document de base que persegueix la immediata posada en marxa d'accions. Per tant, hem de veure-ho no com un punt d'arribada, sinó com **una etapa més en el procés de canvi vers una economia baixa en carboni.**

Aquesta etapa, però, també ha fet evident que, davant la realitat d'un feble compromís per part dels estats, hi ha una altra realitat compromesa i amb voluntat de treballar i dur a la pràctica solucions als reptes del canvi climàtic. Els moviments socials, el sector privat i els governs locals i regionals han demostrat aquests dies a Copenhaguen en innumbrables actes i jornades que **és possible avançar malgrat tot, i que, si és necessari, caldrà construir una via des de baix cap a dalt que doni solucions i plantegi alternatives viables de desenvolupament que integri el factor climàtic.**

No es pot oblidar tampoc que **la Unió Europea està plenament compromesa amb el compliment del Protocol de Kyoto (2008-2012), i que ja està desplegant el paquet energia-clima per assolir una reducció del 20% de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en el període 2013-2020.** I no pretén afluixar en aquesta direcció. Com a europeus, ens sentim plenament compromesos en aquesta tasca. **Treballarem intensament per assolir la part que ens correspon d'aquests compromisos** i per multiplicar, des dels governs no estatals, **el treball en xarxa per promoure una resposta a un problema real** sobre el qual la ciutadania mereix solucions immediates i clares.

El Govern de Catalunya, per tant, està compromès en aquesta via i contribuirà amb el seu esforç a assolir decisions consistents i ambicioses, i legalment vinculants, l'any 2010:

- **Impulsant les xarxes de governs regionals** per consolidar una diplomàcia regional que permeti el desenvolupament d'una visió compartida en matèria de canvi climàtic.
- Aprofitant el fet que Catalunya exerceix la representació de les CA en matèria de medi ambient (i, per tant, participa als consells de ministres) durant la Presidència espanyola de la UE en el primer semestre de 2010 **per donar suport al Govern espanyol a fi de no reduir els esforços i mantenir el lideratge i compromís que la UE ha demostrat fins ara.**
- **Seguint el desplegament del Pla marc de mitigació del canvi climàtic 2008-2012 amb fermesa i amb la màxima concertació** amb els agents econòmics i socials de Catalunya.

- Continuant els **estudis sobre els efectes del canvi climàtic a Catalunya** a fi de tenir a punt un pla d'adaptació l'any 2012.
- **Fent propostes per a un desplegament efectiu i just del paquet energia-clima** a l'Estat espanyol i al conjunt de la UE, i aportant propostes perquè els governs regionals europeus tinguin prou capacitats financeres per fer-hi front.